

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCI. Christus defendit Apostolos, & arguit Pharisæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIONES

De Vita & Gestis Christi

Tertio Anno Predicationis.

MEDITATIO CCCL.

Christus defendit Apostolos,

& arguit Phariseos.

Matth. 15. v. 1. Marc. 7. v. 1.

PUNCTUM I. *Post hæc autem* (postquam scilicet Iudei Doctrinâ & Præcepto manducandi, & bibendi Corporis ac Sanguinis Christi per obstinatum contumaciam & insensationem suam graviter alienati, & animo adversus ipsum commoti sunt) *Ambulabat JESVS in Galilæa non enim volebat in Judæam ambulare* (adeoque Capharnaum relicto, reliquam illam Galilææ regionem peragravit, intermittens tempore isto Paschali ascensum in Judæam, ubi sita erat Jerusalem, ad quam tunc solitus erat ascendere) *Quia querebant eum Iudei interficere*, Principes nempe Sacerdotum, postquam illis Doctrina Christi Jerosolymam delata est, tanquam ad supremos Judices in Spiritualibus. Ita S. Joannes c. 7. v. 1. Ubi quæ deinde ab hoc mense, nempe à Martio usque in Septembrem gesta sunt, pernitius reticet. Verbis autem relatis insinuat S. Evangelista Exemplum Christi, quo docet, etiam absque nostra culpa offensis ac commotis animo cedendum esse.

esse, nec esse magis exasperandos, ac concitandos, sed potius declinandam iram illorum: quo modo multæ lites & contentiones, inter familiaria colloquia exoriri solitæ, evitantur, & animorum Pax, & Concordia servatur. Eodem suo Exemplo docuit Christus, bonam etiam consuetudinem subinde interrumpendam esse, quando ea Proximo nostro occasio foret gravioris alicujus peccati. Docuit denique, Mansuetudine vincere fatalia odia, & ingrattitudines mortem pro Pane Vitæ intentantium.

PUNCT. II. Cùm autem Christus non venisset Jerosolymam, *Accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribæ & Pharisei* (ut novam ejus Doctrinam explorarent) *Dicentes: Quare Discipuli tui transgrediuntur Traditionem Seniorum? Non enim lavant manus suas, cùm panem manducant.* Matth. 15. v. 2. Ecce quia non invenerunt, quod in Christo reprehenderent circa Vitã & Doctrinam ejus, culpam obijciunt, in Discipulis quæsitam. Sed neque in his invenerunt, nisi quòd Judæorum more ante sumptionem cibi manus non lavarent (*Pharisei enim & omnes Judæi, nisi crebrò laverint manus, non manducant, tenentes traditionem Seniorum.* Marc. 7. v. 3.) Sic adversarijs nostris studeamus nos reddere inculpabiles per notoriam vitæ Sanctitatem, ac Innocentiam, removendo omne scandalum, & omnem iustam occasionem de nobis sinistrè loquendi, ut ipsius Christi Ducis & Magistri nostri Honorem tueamur. Nihilominus semper reperient homines, quod saltem immeritò in nobis reprehendant; unde querelas & sermones hominum de nobis nunquam omnino effugere poterimus: neque id curare, aut desiderare debemus. Cæterùm Tu te ipsum inspice, quàm procul

absis ab Innocentia Apostolorum propter frequentes transgressiones Præceptorum DEI, & Regularum quæ tamen non sunt meræ traditiones humanæ, sed per Potestatem, quæ à DEO est, à legitimis Superioribus constitutæ. Desine verò imitari Judæos, comprehendens minima in alijs, & committens magna legè majora. Hoc autem ex querela Judæorum dicitur, ut saltem manus Conscientiæ tuæ laves, quando Panem Eucharisticum manducas; ad hunc enim manducandum non externa, bene tamen interna Mundities ab omni sorde est necessaria.

PUNCT. III. *Ipsè autem respondens, ait illis: Quæ & vos transgredimini Mandatum DEI propter Traditionem vestram? Matth. 15. v. 3. Tu quoque pari intentione judicijs & consilijs merè humanis, moribus, consuetudinibus hominum, imò proprio judicio, voluntati, Divina Dogmata, Consilia, ac Mandata frequenter postponis, & potius negligenda ducas quemadmodum Judæi Sacerdotes, & Scribæ, & Pharisei, Mandatum DEI de diligendis, & honorandis Parentibus, postponendum docuerunt Oblationibus voluntarijs in Templo, quas in proprios usus conversas per avaritiam suam præcipiebant præstandas, etiamsi non rarò per illas succurrendum fuisse gravi Parentum indigentia. Unde Christus declarans prædictam suam retorsionem ac responsionem mox subjecit: *Nam DEVS dixit: Honora Patrem & Matrem &c. Vos autem dicitis: Quicumque dixerit Patri & Matri: Munus quodcunque est ex me, tibi proderit: & non honorificabit Patrem suum, aut Matrem suam* (Intelligitur) *Is juxta vestram doctrinam rectè dicit, & facit) & irritum fecistis Mandatum DEI propter traditionem vestram.**